

ŠIAULIŲ PEDAGOGINIO INSTITUTO SAVAITRAŠTIS

LINKĖJIMAI ABSOLVENTAMS

Mielieji! Kokie Jūs gražūs, subrendę, inteligentiški, kaip išaugote mūsų akys! Gal ir mažas mūsų, dėstytojų, nuopelnas, Jūs patys bren-dote, bet džiugu ir mums: ne veltui dirbome. Stebiu Jus ir raminausi: „Ne, ne, šitie tikrai bus geri žmonės ir nuoširdūs mokytojai“. Bet kartu ir nerimas: „Ar nesu-žvarbs šios jaunos širdys po pirmųjų sunkumų ir nesėk-mių mokykloje, ar neapims abejingumas — skaudžiausia mūsų bėda?“ Ir kaip visada, palydint į kelią artimuosius, norisi tarti bent kelis nau-dingus žodžius.

Mylėkite! Labiausiai — vaikus. Niekada netarkite jiems pikto žodžio, kokie blogi jie bebūtų. Pyktis ke-lia neapykantą. Galite juos priversti, tačiau kartūs darbo be meilės vaisiai. Jei Jūsų pamokos nekelia džiaugsmo, jei pertraukų metu Jūs ne mama (arba ne tėtis), tai Jums dar toli iki gero mo-kytojo. Artėkite prie jo kas-dien, labiausiai — širdimi. Tesklinda Jūsų žodžiai vien tik iš širdies, kupinos mei-lės ir gėrio, būkite atsparūs blogiui, dalykite savo šilumą visiems, o gal net labiau šildykite sušaldytas namie ar gatvėje vaikų širdis.

Mylėkit darbą, neskačiuo-dami valandų nei pinigų. Juk turiai — niekis, palygin-ti su žmonių, o ypač vaikų,

meile. Liūdna, kai vargana buitis, bet visai prastai, kai šalta širdis. Gyvenimas — šventė, betgi į šventę nei-nate vien socialiai pavalgyti. Vaikų šypsenos, jausmai ir idealai — mūsų darbo esmė ir atlyginimas.

Mylėkite knygą, tobulėji-mo simbolį, jauskite nuolati-nį troškulį kas dieną tobulė-ti. Auga Jūsų vaikai, aukite ir Jūs. Tokia gamta: gražu, kas auga, bręsta. O žmogui geriausia — jo galimybės neribotos. Skaudu, kad ruse-nome vos dešimtadaliu pil-nakraujo gyvenimo, kartais lyg ir nefurime tokių idealų, kurie neleistų nurimti. Ar priims mus tokius vaikai? Per daug pasinėrę kasdienybėje, per mažai būname ap-mąstymo. Apsivalymui, to-bulėjimui skirkime sekmadie-nius, laisvą vakaro dalį, o darbe — ir kelias atokvėpio minutes.

Meilė visagalė, ji dvasinės kalbos viršūnė. Kartu ji la-bai paprasta: nesigėdykime jausmų, dažniau susikabinki-me rankomis, su šypsena pa-sitikime ir palydėkime žmo-gų, būkime geranoriški, kil-nūs, jautrūs. Kaip šauksi, taip ir atsiliesps.

„Tiesa, grožiu ir gėriu teskamba aplinkui poeto dai-nos, mokytojo žodis“ (V. Mykolaitis-Putinas).

Teodoras TAMOŠIŪNAS

Just. MARCINKEVICIUS

KARTĄ

Savo žodžiui diena prinoko, savo jausmui pribrendo žmogus. Ką galėjom — viską išmokom per džiaugsmą, skausmą, vargus.

Jau ir meilė įgijo vertę, neapykanta — tuo labiau. Atsirinkome tai, kas verta, kas atrodė svarbiau.

Liko paprastas, geras pienas, į visas armatūras tinkąs. Mes nė vienas nemokam būt vienas, nes teturim dvi rankas.

Gal taupiau kiek širdys kūrenas — nes po vasaros bus ruduo ir užgrius pats sunkiausias menas: ligi galo save atiduot.

Jei širdy ir nuguls kartėlis, tai todėl, kad jinai šviesi: visada ir visur šešėlis — kaip įrodymas, kad esi.

„GAUDEAMUS-XI“

Biržello 24 d. Klaipėda
22 val. — Vakaronė — „Rasos“ šventė Klaipėdos kon-servatorijos kiemelyje.

Biržello 26 d. Klaipėda
19 val. — Koncertas Vasaros estradoje.

Biržello 27 d. Liepoja
19 val. — „GAUDEAMUS-XI“ Lietuvos studentų delega-cijos koncertas Liepojos Vasaros koncertų estradoje.

Biržello 28 d. Ryga
12 val. — Lietuvos liaudiškos muzikos kapelų koncer-tas. Rygos. Domo aikštėje.

19 val. — Eitynės Laisvės prospektu iki Laisvės pamink-lo. „GAUDEAMUS-XI“ atidarymo ceremonijas.

20 val. — „GAUDEAMUS-XI“ dalyvių koncertai Rygos senamiestyje, parkuose, aikštėse, bažnyčiose.

23 val. — Bendras „GAUDEAMUS-XI“ dalyvių koncer-tas-vakaronė Domo aikštėje.

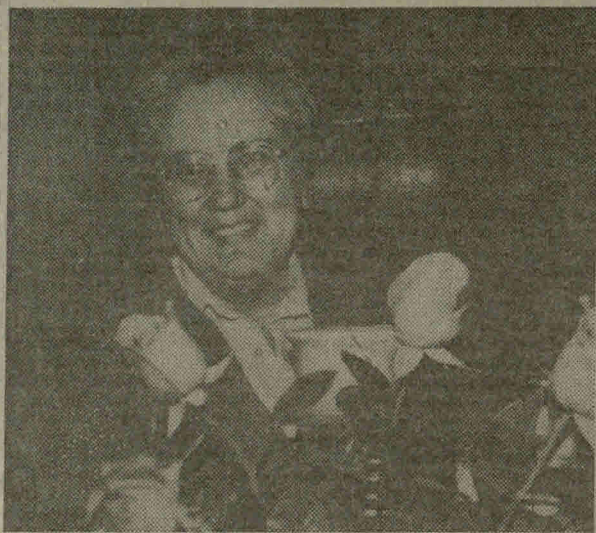
Biržello 29 d. Ogrė
18 val. — „GAUDEAMUS-XI“ Šokių dienos koncertas.

Biržello 30 d. Ogrė
17 val. — „GAUDEAMUS-XI“ Dainų dienos koncertas

20 val. — Vakaronė.

MŪSŲ JUBILIATAI

VISADA SU STUDENTAIS

Fizikos katedrą sunku įsivaizduoti be metodikos laboratorijos vedėjos Elenos Stankienės. Jos kabinete dažnai rasime studentų, kuriuos čia atveda noras išsamiau susipažinti su įvairiais fizikos prietaisais, bandymų variantais. Jie gauna patarimų ir pedagoginės praktikos metu, skolinasi reikalingų prietaisų, įvairios literatūros. Vedėja nuoširdžiai aiškina fizikos eksperimento pa-

slaptis, dalijasi savo patirtimi ir žiniomis. Neatidūs studentai susilaukia iš jos ir šmaikščių pastabų. Elena išvydo pasaulį netoli Kuršėnų, Užlaukių padangėje, Jonaičių šeimoje, saulėtą birželį, kai Vakaruose kaupėsi ir po savaitės pasaulį užgriuvo karo gaisras, tiek nelaimių atnešęs ir mūsų tautai. 1951 metais Jonaičių šeimą ištiko pokario metų daugelio lietuvių dalia — jie

atsidūrė Krasnojarsko krašte. Seimai grįžus, Elena gerai mokosi Kuršėnų vid. mokykloje, siunčiama į pradinį klasių mokytojų kursų ir metus dirba Svirbučių aštuonmetėje mokykloje. Vėliau įstoja į mūsų Institutą ir 1966 m. baigia fizikos ir darbų mokytojo specialybę.

Dar studijuodama Elena pradeda dirbti Fizikos katedroje laborante, vėliau — vyr. laborante ir fizikos metodikos laboratorijos vedėja. Be pagrindinių pareigų, turi daug kitokio darbo: kurį laiką dirbo dar ir fizikos mokytoja vidurinėje mokykloje, taip pat miesto jaunųjų technikų stotyje, vadovauja pedagoginei praktikai, savo patirtimi ir žiniomis orientuoja studentus kruopščiam, sąžiningam mokytojo darbui. Dažną vasarą galime matyti ją studentų priėmimo komisijoje, padedančią pasirinkti tinkamą specialybę. Elena rūpinasi katedros profsąjunginiais reikalais. Ji — Fizikos katedros rūpesčių ašis, kruopštumo ir darbštumo pavyzdys. Jos tiesus žodis turi įtakos visiems katedros nariams.

Vidurinėje mokykloje įgytą radijo mėgėjo potraukį ji tebejaucia ir Institute: palaiko sportinius ryšius su daugelio šalių

radijo mėgėjais, dalyvauja įvairiose varžybose. Į šią veiklą įtraukia ir kitus studentus, vadovauja jų mokslinei veiklai.

Sportinis entuziazmas išlieka ir baigus Institutą. Elena, kaip ir jos likimo draugui Eduardui, sutelkiamas radijo sporto meistro vardas. Radijo mėgėjų kabineto sienos pilnos diplomų, laimėtų sporto varžybose. Elena ištiesia šios sporto šakos alstrą daugeliui fizikos specialybės studentų, kurie, baigę Institutą, plečia radijo sporto veiklą įvairiose Lietuvos mokyklose.

Stankų sportinė veikla gerai žinoma ir už Instituto sienų. Jie kasmet dalyvauja organizuojant moksleivių respublikinius radijo sporto seminarus bei varžybas, su šios sporto šakos paslaptimis supažindina „Fotono“ vasaros stovyklos dalyvius.

Po nelengvos savaitės Elena rasime sode, prie gražaus pušyno, kaupiančią jėgas naujai savatei, kurliančią naujus darbus.

Daugelį savo darbų ji atlieka ramiai, bet tiksliai ir visada laiku. Zemaitskai. Fizikos katedros darbuotojai nuoširdžiai linki kolegei Elenai dar ilgai dirbuotis katedroje.

Prof. Stanislovas JAKUTIS

NAUJIENOS ■ ĮVYKIAI ■ FAKTAI

Ritai Zadeikytei, Filologijos fakulteto rusų kalbos ir lit. spec. absolventei, valstybinė egzaminų komisija rekomendavo jos diplominį darbą „T.F. Žilinskas — Lietuvos mokytojų auklėtojas“ išleisti atskira knygele. Komisijos pirmininkas prof. K. Musteikis pažadėjo parašyti teigiamą recenziją ir tarpininkauti Kultūros ir švietimo ministerijoje dėl šios knygelės išleidimo.

6 Vilniaus universiteto II kursą bebaigę žurnalistai išleido Lietuvos jaunimui skirtą laikraštį „Auditorija“. Jis parodavinėjamas Vilniaus gatvėse ir bendrabučiuose (kaina — 20 kp).

Vyr. dėstytojas, biologijos mokslų kandidatas K. Buškevičius nutarė įkurti privačią laboratoriją nuosavame name. Apie įdomius mokslininko užmojus ir vargus rašo „Siaurulių kraštas“ (1991 06 14).

Vilniaus technikos universitete irgi įvedama 10 balų studentų žinių vertinimo sistema. Studentai bus egzaminuojami tik raštu (išskyrus užsienio kalbą). O ar mokės jie tada reikšti mintis žodžiu lietuviškai!

Vilniaus technikos universiteto ansamblio „Vingis“ didesnė dalis narių, išvykusių į Kanadą, liko ten mėnesiui kitam padirbėti. Vien mokslu sotus nebūsi...

Instituto studentų kultūros klubo entuziastai visuomeniniais pagrindais pradėjo remontuoti buvusią „arklidę“.

„GAUDEAMUS-XI“ šventėje dalyvaus šie Instituto meno kolektyvai: merginų liaudies choras „Pavasaris“, Pedagogikos fakulteto choro studija, pučiamųjų orkestras, choreografinė būgnininkių grupė, tautinių šokių kolektyvas, liaudies kapela „Saulė“ (iš viso 233 dalyviai).

Posto V. Mačernio 70-ųjų gimimo metinių minėjime Zemaičių Kalvarijoje dalyvavo ir lietuvių autorių kūrinius atliko Instituto kamerinis choras, vadovaujamas S. Zalačio. Birželio 14 d. šis kolektyvas giedodavo šv. Ignaco bažnyčioje, taip pat Joniškio rajono Gaščiūnų kapinėse pašalinto koplytstulpio žuvusiems už Lietuvos laisvę pašvenčinimo metu.

Kaip informuoja Floridos universiteto įdarbinimo tyrimų biuras, 30 proc. absolventų liks be darbo. Mūsų šalyje kur kas mažiau, o tuos, kurie neras jo, kviečia dirbti... policininkais (atlyginimas — 400—500 rb)...

Net 99 studentai, jau baigę aukštąsias mokyklas ir dirbantys su pradinėmis klasėmis, priimti be stojamųjų egzaminų į neakivaizdinio skyriaus lit kursą (net 9 aukštųjų mokyklų absolventai, iš jų 46 rusistai).

Per darbą — į Institutą

1. Norėdamas, kad į Institutą būtų ne atsitiktiniai, o išbandę savo jėgas pedagoginėje veikloje, padirbėję pagal pageidaujamą specialybę žmonės, siūlyčiau:

a) rugsėjo — spalio mėn. pakviesti visus Lietuvos abiturientus, besidominčius SPI specialybėmis, atvykti į instruktažą pasilimti pedagogines-psichologines tyrimo užduotis, kontrolinius darbus, bendrą darbo planą pusmečiui,

b) lapkričio — balandžio mėn. šie abiturientai dirbtų savo mokyklose pagal atitinkamą būsimą specialybę: vadovaujami tos specialybės mokytojų ir rinkdami jų atsiliepimus bei rekomendacijas, padeda jiems, tirta klase, analizuoja pamokas, keletą jų veda patys, organizuoja užklausinius renginius, rašo referatus, studijuoja literatūrą,

c) gegužės pradžioje atvykę į SPI tokie abiturientai pateikia atlikto darbo rezultatus, kurių įvertinimas prilyginamas pedagoginės nuovokos egzaminui,

d) šiems abiturientams kartą per mėnesį galima rengti stojamųjų egzaminų dalykų sesijas: atvykę į SPI, jie gina parašytą dalyko kontrolinį darbą, atlikdami kelias panašias užduotis (visi darbai įvertinami),

e) tokie abiturientai gegužės mėnesį turi teisę laikyti stojamuosius egzaminus, kuriuose atsižvelgiama į kontrolinių darbų rezultatus. Jei egzaminų rezultatai abiturientą patenkina, jie įskaitomi kaip stojantieji bei abiturijos egzaminai,

f) už atliktą darbą dėstytojams mokamas atlyginimas pagal valandinius tarifus abiturientų mokesčių sąskaita.

2. Abiturientai, neatlikę per pusmetį minėto darbo arba atlikę jį nepatenkinamai, liepos mėnesį laiko atitinkamus specialybės stojamuosius egzaminus bei bendrą visoms SPI specialybėms pedagoginės nuovokos egzaminą.

3. Baigusiųjų JPKM, „Būsimojo pedagogo“ ir pan. fakultetus rezultatai vertinami pedagoginės nuovokos egzamine. „Fotono“ mokyklos „absolventai“, Siaurės Lietuvos matematikų varžybų prizininkai ir pan. įvertinami atitinkamos specialybės egzamine.

4. Norint teikti pirmenybę tolimųjų rajonų abiturientams, būtų galima organizuoti sesijas jų zonoje, apriboti vietų skaičių Šiaulių krašto moksleiviams.

Teodoras TAMOSIUNAS

„INDUS NUSINE-SAME PATYS“

Tokio turinio lentelė kabo prie Instituto sultinės durų. Manysčiau, kad tai nelabai vykęs užrašas. Viena iš veiksmažodžio nunešd reikšmių yra „pačiupti, pagrobti“, pvz.: Ilgą iešmą bedrožiant, šuo kepsnį nuneš. Vanagas žasyti nusinešė. Praktiški dėstytojai ir tarnautojai neretai taip ir supranta šį skelbimą: čiumpa kokį indą ir nusineša į kabinetą, katedrą ar laboratoriją (gražinti, aišku, dažniausiai pamiršta). Del to kiti geria kavą iš stiklinių (puodukų sultinėje liko jau tik keletas). Jeigu toliau kabės toks užrašas, greitai gali nelikti ir stiklinių: juk neparašyta, kur „nusinešame patys“ (o sultinės indai vis dar yra „bendralaudinė“ nuosavybė). Tad ar nevertėtų parašyti tiksliau: „Pavalgius indus prašom nunešti į plovyklą“.

Algirdas MALAKAUSKAS

Įspūdžiai iš Prancūzijos

(Tęsinys. Pradžia Nr. 20)

Jais iš darbo komandiruotės Grenoblyje dailiasis pedagogikos mokslų kandidatas Jonas ZILINSKAS.

— Lankantis mokyklose, labiausiai krito į akis laisvas, žmogiškas mokinių bendravimas su mokytoju ir tarpusavyje. Darbas organizuojamas taip, kad visų pirma telktų malonumą, kiekvienoje veikloje stengiamasi mokiniams duoti konkretų tikslą ir kad ta veikia jiems turėtų poveikį.

Kiekviena mokykla turi kopijavimo techniką. Mums paprašius vieno ar kito darbo pavyzdžio, kad jį galėtume pasilimti su savimi, prancūzai tuoj pat padarydavo kopiją.

Mūsų dėmesį patraukė videoteknikos panaudojimas studentų rengimui. Yra didžiulis kabinetas, kuriame sukaupta visa reikalinga technika, o šalia jo yra dvi didelės salės,

Vienoje montuojami videofilmų, jie peržiūrimi ir aptariami, kitoje vyksta užsiėmimai, kur taip pat aptariamos įrašytos studentų vestos pamokos. Studentai patys turi filmuoti, parengti tą metodinę medžiagą, ir jiems tai būna kartais kaip kursinis darbas arba įskaita iš tos audiovizualinės technikos priemonių panaudojimo. Jų fonotekoje labai daug sukaupta videoįrašų ir pradinė, ir vidurinė, ir aukštesnė mokykla, bet problema, matyt, panaši kaip ir pas mus, kad mažai kas jais naudojasi.

Visi pirmojo kurso studentai gauna stipendiją, kuri yra pradinės mokyklos mokytojo pradinio atlyginimo dydžio, t. y. apie 6000 frankų per mėnesį (5 frankai — 1 JAV doleris — Red.). Pagal naująją reformą antrame kurse stipendiją gauna tik maždaug apie trečdalis studentų. Ministerija, pavyzdžiui, numato priimti

100 studentų, kuriems mokama stipendija, na, o institutas pats gali priimti trigubai daugiau, nemokėdamas jiems stipendijos. Mokytojų paklausa yra labai didelė, todėl kandidatų visada atsiranda, ir institutas gali priimti juos kaip laisvuosius klausytojus.

Dėstytojai per savaitę turi 12 valandų teorijos ir pratybų. Tai pas juos įvesta seniai, kada mokytojams buvo nustatyta 18 valandų darbo savaitė. Per metus jie turi apie 385 val. mokomojo krūvio, už kurį jie gauna vieno etato atlyginimą. Jie taip pat turi galimybę dirbti valandinį krūvį (pvz., vadovauti praktikai, už ką jie gauna truputį mažesnę atlyginimą, t. y. apie 200—205 frankus už vieną valandą). Tuo tarpu už etatinę valandą mokama 250 frankų...

Parengė

Zenonas RIPINSKIS

RATAŽODŽIO ATSAKYMAI

Ratažodžio, išspausdinto „Po paskaitų“ pirmame numeryje atsakymai: 1. Sorbona. 2. Arminas. 3. „Santara“. 4. Pabrėža. 5. Tolektis. 6. „Arklidė“. 7. „Sveikata“. 8. Įskaita. 9. Germanas. 10. Sesija. 11. Fuksas. 12. Mediumas.

Pirmasis teisingai išsprendė ratažodį V. Daužvardis (BDD IV). Sveikiname!

MIELI SKAITYTOJAI!

Kitas „Pedagogo“ numeris bus skiriamas stojantiesiems. Gerų atostogų, mielieli studentai, dėstytojai ir tarnautojai!

Straipsnių ciklą perskaičius

Ar girdėjote kalambūrą: „Juozas Kašys dar ilgai rašys“? Taip buvo juokaujama, kai visą antrąjį semestrą Instituto savaitraščio puslapiuose vingiavo, kirtosi ir tiesėsi „Sunkūs pedagoginės golgotos keliai“, o prieš tai jau buvome skaitę docento J. Kašio ilgą straipsnį „Mokytojas — magistras! Nuo kada?“

Stebina autoriaus produktyvumas, gerai nuteikia gyvas kritikos žodis. Manau, kad skaičiusieji neliko abejingi. Buvo erdvės minčiai, buvo ir sutirštintų spalvų. Gal toms sutirštintoms spalvoms gerb. docentas stengėsi įžiebtį polemikos ugnį? Tačiau ir gerbėjai, ir skeptikai turėjo pripažinti: docentas tikrai puikiai jaučia Instituto gyvenimo pulsą, yra susirūpinęs esama padėtimi, nurodo jos priežastis ir siūlo būdus bei kelius, kaip iš viso to išbristi. Pažeria daug naujų idėjų ir minčių, gerai jaučiasi ir studento, ir eilinio dėstytojo kailyje, pabūna ir rektoriumi, ir švietimo ministru, ir netgi vos ne vienu iš Japonijos išminčių.

Kas gi sutirštinto, kas persūdyta, dėl ko galime abejoti, ginčytis? Štai kovo 8 d. straipsnyje daug karčios tiesos pasakyta apie „laipsniuotus“ kolegas. Iš penies kirsta blankioms, už mokslinių laipsnių besislapstančioms beveidėms asmenybėms. Į aukštumas iškelti eruditai, tik jie laimėsią būsimose darbo biržose. Taip, žinoma, bet gal reikėtų truputį atsargiau skirstyti ir grupuoti žmones? Gal kartais paprasčiausiai per mažai pažįstame žmogų, specialistą, kolegą (kiek mes bendraujame tarpusavy?), neįsigilinę jau ir kabiname etiketę: „neįdomus, blankus“. O jeigu ta mūsų aukštinas eruditas — abejingas, ciniškas individas, nemylintis žmonių, neturintis jokios pedagoginės „gyslės“, bet dėstantis būsimiesiems pedagogams? Manau, kad ir erudicija gali būti tik išorinis skydas, o ne profus ir širdis gaivinanti žviesa.

Docentas ryžtingai stoja prieš studentų tinginystę, jų „dvasinį aptukimą“, užsiėmimų praleidinėjimą. Siūlo dėstytojams įsigyti specialius sąsiuvinius, kuriuose jie žymėtųsi visą studentų atliktą ir neatliktą triušą“. Drįstu pažymėti, kad mes, vedan-

tys pratybas, ypač dėstantys užsienio kalbas, seniai taip ir elgiames. Todėl „skolų“ turintys studentai atsiskaitinėja, dirba daugmaž reguliariai. Nustebino štai tokios docento siūlomoms finansinėms „senkijos“ lepinams ir miegaliams studentams: „...praleidai be pateisinamos priežasties užsiėmimą, įmokėk į studentų taupomąjį banką 10 rublių. Finansinis įsiskolinimas bus pagrindas išbraukti studentą iš sąrašų...“ Tokios finansinės prievartos priemonės man atrodo visiškai nepriimtinos nei aukštojoje, nei kitose mokyklose. Apskritai nereikėtų sekti kiekvieno studento žingsnio, įkyriai žiūrėti lankomumo. Studentas turi turėti vidinę teisę pasirinkti: eiti jam į užsiėmimą ar ne. Ne visi gi jie jam reikšmingi ir reikalingi, ypač paskaitos. Teoriją galima ir savarankiškai išstudijuoti, ypač kai auditorijoje dėstoma neįdomiai, nuobodžiai. Įkyri kontrolė, kokioje gyvenimo srityje ji besireikštų, tes vadinamasis „lipimas ant kulnų“, kai tu pats geriausiai žinai, ko tau reikia ir ką turi daryti, žmogų visada erzina ir nuteikia priešingai. Būtų daug naudingiau, jeigu, atėjus atsikaitymo metui, atidžiau, reikliau ir labiau įsigilinę patikrintume, ką studentas iš tiesų per tam tikrą laikotarpį išstudijavo, kokių žinių pasisėmė. Tikrai svarbu, kad studijos būtų „stimuliuojamos profesionaliai sutvarkytu atsiskaitymu ir tuo būdu peraugtų į vidinį susidomėjimą“ o „saverankiškoms, nuodugnoms, viską apimančioms studijoms“ turėtų būti sudaryta tam tikra erdvė ir laisvumas. Kai viskas per daug suvaržyta, sunku kvėpuoti.

Gilindamasis į švietimo sistemos reorganizavimą, docentas J. Kašys daugiausia nagrinėja aukštosios mokyklos bėdas ir negales, palikdamas nuožaly vidurinę mokyklą. O ten problemų buvo ir yra tiek, kad, kaip žmonės sako, „velnias koją nusilaužtų“. Autoriaus nauji, drąsūs pasiūlymai adresuoti tik aukštajai mokyklai, ir jo apibūdinta pageidaujama kuo skubesnė kultūros ir švietimo ministro veiklos programa apsiriboja rūpesčiu aukštosiomis mokyklomis. Tiesa, yra feigynas apie „apmokėjimo už darbą garantiją priklausomai

nuo diplomo pobūdžio ir nuo pasižymėjimo vėlesniame darbe“. Matyt, tikimasi, kad atgimusiame aukštojoje mokykloje naujai paruošti, jauni, energingi pedagogai prikels vidurinę mokyklą iš to vargo, kuriame ji yra atsidūrusi. Sunku patikėti! Viskas priklauso juk ne vien nuo darbuotojų, bet ir nuo to, kaip valstybinio mastu „užsukta mašina“, t. y. nuo vidurinės mokyklos sistemos, jos tiesioginių sąsajų su visu mūsų išvargintu, dabar taip sujauktu gyvenimu. Juk visos jo aštriosios problemos labiausiai išryškėja, susidūrus su mūsų jauniausiu jaunimu ir gerokai pasidarbavus jo labui eilinėje vidurinėje mokykloje. Aršiausia „publika“ — paaugliai — tai tartum pats feisingiausias visuomenės veidrodis, be gailėsčio atspindintis visus jos negalavimus, bjaurastį, nuosmukius ir nefeisybės. Čia šie trys nusibodę žodžiai — šeima, mokykla, visuomenė — jau ne tuščios sąvokos, o kasdieninė karti pedagogo praktiko duona. Manau, kad šios duonos kurį laiką (bet dvejus metus) turėtų paragauti kiekvienas aukštosios pedagoginės mokyklos absolventas ir tik po to gauti teisę dėstyti būsimiems mokytojams, dirbti tiriamąjį darbą. Priešingu atveju aukštoji mokykla niekada nebus taip arti gyvenimo, kaip mes norėtume. Kitais žodžiais: kai būsimuosius pedagogus ruošia, vėliau jau dirbančius ne vienerius metus mokytojus tikrina ir dar vėliau įvairiuose kursuose juos „tobulina“ žmonės, nepažįstantys realios; šiuolaikinės mokyklos, ko turime tikėtis?

O kaip jums patiko švelnus pasažas apie platoniską dėstytojo ir studentės meilę tarp auditorijos sienų? Beje, tai — viena iš mėgstamų docento J. Kašio temų, amžina ir neišsenkama, kaip ir pedagogika bei psichologija. Tokiais kebliais meilės atvejais vokiečiai sako: „Niemand weiss, rohin die Liebe fallt“. O šiaip jau, duok Dieve, mums visiems kuo daugiau artimo meilės, kuo daugiau tolerancijos ir kuo mažiau neapykantos, pavydo bei tuščių ambicijų susikirtimo. Pasidarytų šviesiau aplinkui.

Straipsnių ciklo pabaigoje doc. J. Kašys nustebeino savo feiginį, jog pats pasitraukęs iš Senato rinkimų pradiniam ture. Argi buvimas Senato sudėtyje nebūtų suteikęs gerb. docentui realių galiemybių įgyvendinti savo publikuotas idėjas?

Vitalija BERNATAVIČIOTĖ
Užsienio kalbų katedros dėstytoja

INFORMACIJA

Sluos pamestus studento liudijimus laikyti negaliojančiais:

Defektologijos fakulteto V k. stud. Alinos NARKEVICIOTES, Ignaco, stud. liudijimo Nr. 86583,

Filologijos fakulteto V k. stud. Aušros AG-LINISKYTES, Gedimino, stud. liudijimo Nr. 85529,

Filologijos fakulteto V k. stud. Jelenos LOPATOVIEŅES, Viktoro, stud. liudijimo Nr. 86501,

Dailės fakulteto II k. stud. Tomo LIAUDANSKO, Raimundo, stud. liudijimo Nr. 86374,

Dailės fakulteto V k. stud. Renatos MEKOVSKIENĖS, Vono, liudijimo Nr. 85438.

Filosofijos ir politologijos katedros kolektyvas nuoširdžiai užjaučia docentą Kęstutį SERPETĮ dėl jo brolio mirties.

PEDAGOGAS

Redaktorius
A. MALAKAUSKAS

MOSŲ ADRESAS:
235419 Šiauliai,
Vytauto 84,
tel.: 3-47-31; 3-88-85.
SL 575

Rinko ir spausdino „Tina-go“ spaustuvė, Vasario 16-osios g. 54. Ofsetinė spauda. Tiražas 500 egz.
Užsak. Nr. 2332.